

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 89.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366493360/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

men! vilde jeg tilraabe den, velkommen, du min Sjæls Søster, ulykkelige Deeltagerinde i min Kjerlighed! kom og velsign os i din Salighed →

»Stille, stille Maria! man ikke den Døde op af sin Grav – dog nei, jeg drømmer – Du har Ret Maria, jeg er med al min Overbeviisning om overnaturlige Tings Umulighed dog i visse Øieblikke den inconsequenteste Gjæk af Verden. Skulde du troe, at da jeg gik ud af Dandsesalen, var jeg nær ved at indbilde mig, at hun stod midt iblandt de Dandsende og saae bleg og truende paa mig!»

»Gjør mig ikke bange, min Ven – sagde Maria – hvorfor skulde hun ville forfærde os? kunde hun ogsaa være synlig tilstede iblandt os, hun vilde vist ikke forstyrre vor Glæde.»

»Det skal hverken Døde eller Levende – sagde Brudgommen – kom, Maria, kom lad os dandse!»

De tumlede nu rask ned blandt de Dandsendes Rækker, til Spisesalen blev aabnet og man satte sig til Bryllupsbordet. Salen var prægtigt oplyst og af Gjenskinnet i Kanalen kunde man see, at Huusverten havde oplyst Vinduerne nedenunder i første Stokværk. Maanen skinnede klart ind ad de polerede Vinduesruder, og ligeoverfor, ved Midten af Bordet, sad Brudgom og Brud.

Der var muntert ved Bordet og Brudgommen tømte hyppigt sit Glas, saavelsom Capitainen og Gæsterne. Da Glassene vare fyldte, og man vilde til at drikke Brudeus og Brudgommens Skaal, faldt hændelsevis hans Øine paa Kagen, hvorpaa blot Dagens Dato var anbragt med Strosukker.

»Hvorledes – spurgte han hastig – skrive vi den tyvende idag?»

»Hvad har De mod den Dato? – spurgte Capitainen og loe – det er jo ingen Tycho Brahes Dag?»

»De er nok ikke stærk i Almanakken, Herr Hind, – sagde Vertinden – men saa vigtig en Dag burde De dog bedre vide, end Conditoren.»

Da man nu til Trompeternes Klang drak Brudeparrets Skaal, sad Brudgommen bleg med Glasset i Haanden og stirrede paa Vinduet ligeoverfor. Maria bemærkede det og fulgte ængstelig hans stirrende Blik. Med Forfærdelse syntes hun da paa Ruden at see ligesom et kridhvidt Ansigt, men som i samme Øieblik forsvandt.

»Du saae dog Intet? – hvidskede Brudgommen – ifjor i denne Time døde hun.»